

2.4.1.7. Charakterystyczne błędy językowe

Osoby z zespołem Williamsa często cierpią z powodu niemożności odnalezienia potrzebnego słowa spośród mnogości propozycji zawartych w posiadanym słowniku. Kiedy natrafiają na taką trudność, starają się z niej wybrnąć przy pomocy doboru innego, zbliżonego znaczeniowo słowa (np. „lejce” zamiast „sznur”) lub poprzez stworzenie własnej nazwy (np. „maszyna słowna” zamiast „telefon”). Bywa to przyczyną swoistych błędów semantycznych.

Innym rodzajem często występujących błędów są przejęzyczenia, zamiana kolejności liter w szyku słowa (np. „takus” zamiast „kaktus”) lub zamiana kolejności słów w zdaniu.

Wrodzony „spryt” osób z zespołem Williamsa sprawia, że wypracowały one wiele strategii maskujących zdarzające się błędy. Kiedy nie potrafią przypomnieć sobie potrzebnego słowa, tworzą bogate, poetyckie opisy jego wyglądu czy funkcjonalności. Aby zyskać na czasie, stosują liczne wtrącenia (np. „wiesz”, „to jest jak”, „więc”, „niech pomyśl”, „hmm”) lub starają się zmienić temat, komentując sytuację, obdarowując rozmówcę komplementami, pochlebstwami albo dodając komentarz dotyczący osobistych upodobań.

Do innej kategorii błędów należą problemy z poprawnym używaniem gramatyki. Dzieci z zespołem Williamsa często stosują nieprawidłowe czasy gramatyczne, zaimki osobowe i zwrotne oraz przedimki. Widoczne są nadmierne generalizacje zasad gramatycznych oraz trudności z interpretacją zdań podrzędnych (Bellugi i in., 1988, za: Semel, Rosner, 2003).